

Landbolove i 1892, 1893 og 1894.

Meddelt af Redaktør H. Wulff.

Som Fortsættelse af det Uddrag af Love, der have Interesse for Landbruget, som paabegyndtes i Tidsskriftets femte Række, ellefte Binds 3die og 4de Hefte, Side 372, omfattende Aaret 1891, følger her et tilsvarende Uddrag af Hovedpunkterne i saadanne Love for Aarene 1892—93 og 94.

Love i 1892.

1. Svinedifteritis.

Loven af 14de Decbr. 1887 om Foranstaltninger imod den saakaldte Svinedifteritis er ved Lov af 1ste April 1892 givet Varighed, indtil en ny almindelig Lov om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene maatte træde i Kraft.

---

2. Lov om Veterinær- og Landbohøjskolen.

Ved Lov af 12te April 1892 er de fastansatte Læreres Tal blevet betydelig forøget, og der er yderligere til Docenter og Medhjælp ved Undervisningen bevilget et aarligt Beløb af 32,720 Kr.

Det normerede Antal af fast ansatte Lærere er nu 20, nemlig: 3 i Veterinær-Lægevidenskab, 3 i Landbrugsfagene, 2 i Husdyrbrugsfaget, 2 i Skovbrugsfagene, 1 i Landmaaling, 2 i botaniske Fag, 1 i Havebrug, 1 i Anatomi, 1 i Dyrefysiologi, 2 i Kemi og Agerdyrkningskemi, 1 i Fysik og 1 i Zoologi.

Til Stipendiefonden tilskydes der aarlig af Statskassen et saa stort Beløb, at der ved Hjælp heraf, i Forbindelse med Fondens øvrige Indtægter, kan tilstaaes mindst en Fjerdedel af Skolens Elever fri Undervisning og mindst Halvdelen af disse tillige en maanedlig Pengehjælp. Understøttelserne fordeles saavidt muligt mellem Eleverne i de forskjellige Fag efter deres Antal.

Til Udvidelse af Højskolens Bygninger for Undervisning og Klinikvirksomhed, samt til Forsyning af Inventarium og Samlinger bevilgedes derhos et Beløb af 868,000 Kr, fordelt paa to Finansaar.

3. Lov om Tilskud til Folkehøjskoler og Landbrugsskoler.

Det i saa mange Aar paa Finansloven omstridte Spørgsmaal om Størrelsen af Statens Tilskud til Folkehøjskoler og til fattige Højskoleelever er omsider blevet løst ved Loven af 12te April 1892.

Ifølge den kan der ydes Understøttelse til Folkehøjskoler og til den Undervisning i Landbrug og Havebrug, der udenfor Landbohøjskolen meddeles i særlig dertil bestemte Fagskoler, hvad enten Saadanne staa i Forbindelse med en Folkehøjskole eller ikke, dog at der ikke af den Grund ydes større Understøttelse, end hvis samtlige Elever havde tilhørt een Afdeling.

De anerkjendte Folkehøjskoler og Landbrugsskoler faa følgende aarlige Understøttelser: 1) et fast Bidrag af 300 Kr. til hver Skole, 2) 10 Kr. for hver Elev i det forløbne Finansaar (Aarselevantallet) og 3) indtil $\frac{1}{3}$ af Skolens Udgifter i det sidste Finansaar til Lærerlønninger og Undervisningsmidler. Der kan derhos, naar en Skoles Virksomhed og For-

hold maatte tale derfor, ydes et yderligere Tilskud ud over den fornævnte Understøttelse.

Ingen Skole kan uden særlig Bevilling faa et højere Tilskud end 3000 Kr., og det samlede Beløb af disse Understøttelser maa ikke overstige 120,000 Kr., hvoraf højst 15000 Kr. maa anvendes til de fornævnte yderligere Tilskud.

For at opnaa Anerkjendelse skal en Skole have været i Virksomhed i 1 Aar og have været besøgt af mindst 10 Aarselever. Har en anerkjendt Skole i 3 paa hinanden følgende Aar ikke havt gjennemsnitlig 5 Elever, falde de 300 Kr. til Skolen bort, hvorimod de andre Tilskud kunne ydes.

Ved Beregning af Elevtallet medregnes ingen Elev under 16 Aar; de mandlige Elever skulle i Reglen være 18 Aar, dog kan indtil $\frac{1}{4}$ være mellem 16 og 18 Aar.

Understøttelsen til trængende Elever maa ikke overstige 180,000 Kr. Der ydes et Tilskud af 20 Kr. maanedlig til indtil Halvdelen af Skolernes Aarselever. Fordelingen finder Sted gennem Amtsskoleraadene.

Eleverne til Landbrugsskolerne skulle ved Attester godtgjøre, at de ere i Besiddelse af fornøden Modenhed til at følge Fagundervisningen i disse Skoler.

---

4. Landkommunernes Styrelse.

Ved Lov af 12te April 1892 er det tilladt, naar Fler­tallet af Medlemmerne i en Kommune eller et Sogneraad i to paa hinanden følgende ordentlige Møder vedtager det, at der tilstaas Formanden til Medhjælp et Beløb, der dog ikke maa overstige 15 Øre pr. Individ af Kommunens Indbyggertal eller 250 Kr.

---

5. Statsbanedriftens Ordning.

Ved Lov af 12te April 1892 fik den i mange Aar om­stridte Ordning af Statsbanedriften omsider Lovkraft, og orga-

niserende Bestemmelser ere paa dette vigtige Omraade nu fastslaaede.

Af mere almindelige Bestemmelser er der kun Anledning til at fremhæve, at saavel Fartplanen som Taxtregulativet og Politibestemmelserne fastsættes af Indenrigsministeren (nu Ministeren for offentlige Arbejder), dog saaledes, at der senest i den ordentlige Rigsdagssamling for 1895 skal fremsættes Forslag til Lov om Regler for Fastsættelsen af Taxter og Befordringsbestemmelser.

Paa de aarlige Finanslove optages et Overslag over de budgetterede Indtægter og Udgifter i det paagjældende Finansaar, og der skal aarlig forelægges Rigsdagen en fuldstændig Beretning om Banernes Drift.

Forslag til en Revision af Loven vil være at fremsætte for den i 1897 sammentrædende ordentlige Rigsdag.

6. Sygekasseloven.

Ved Lov af 12te April 1892 har det overordentlig vigtige og betydningsfulde Spørgsmaal om Statsbidrag til Sygekasser faaet en meget tilfredsstillende Afgjørelse.

Betingelsen for at faa Statstilskud er, at Sygekassen er anerkjendt af Indenrigsministeriet, og hertil kræves, at Sygekassen har mindst 50 Medlemmer, dog under særlige Omstændigheder kan Anerkjendelse opnaaes for 30 Medlemmer.

Medlemmerne skulle være ubemidlede Arbejdere, Husmænd, Haandværkere og Næringsdrivende, lavt lønnede Bestillingsmænd og andre i økonomisk Henseende ligestillede Mænd og Kvinder, der have fyldt 15 Aars Alderen.

Statens Tilskud til de anerkjendte Sygekasser er 500,000 Kr. aarlig, og fordeles dels i Forhold til Medlemstal og dels til Medlemsbidraget. Statens Bidrag kan ikke overstige 2 Kr. til hvert Medlem og $\frac{1}{5}$ af den enkelte Kasses Medlemsbidrag.

De Medlemmer af anerkjendte Sygekasser, som bo paa Landet og ikke selv holde Hest og Vogn, ere berettigede til af den Kommune, hvori de bo, at forlange Befordring afgiven,

saavel for dem selv som for deres Børn under 15 Aar, til Læge eller Jordemoder. Befordringen ydes frit for en Vej-længde af $1\frac{1}{2}$ Mil frem og lige saa langt tilbage. Udover denne Vej-længde betaler Sygekassen efter en af Amdtsraadet fastsat Taxt.

I Sygdomstilfælde skal der ydes Medlemmerne fri Læge-hjælp og Sygehusbehandling (ogsaa for Børn under 15 Aar), og en daglig Pengehjælp efter nærmere i Loven angivne Regler. Retten til Pengehjælp gjælder dog kun i 13 Uger.

Den af Ministeriet ansatte Sygekasseinspektør er Syge-kassernes nærmeste Foresatte, og han har Ret til at gjøre sig bekjendt med Virksomheden, Midlernes Anbringelse m. v.

---

7. Husmands-Kreditforeningen.

Ved Lov af 30te Marts 1892 er Gebyret for Panteattester nedsat til 50 Øre for hvert $\frac{1}{4}$ Ark, og det er vedtaget, at Indenrigsministeren udnævner Revisoren, der lønnes af Statskassen.

---

8. Smitsomme Sygdomme hos Husdyr.

Ved Lov af 12te Oktbr. 1892 ere de givne Forskrifter i Lov af 29de Decbr. 1857 angaaende ondartet Lungesyge og Kvægpest ogsaa overførte paa Mund- og Klovesyge.

Ministerielle Bekjendtgjørelser i 1892.

1. Under 18de Marts 1892 blev det forbudt udeu forud erhvervet Tilladelse fra Indenrigsministeriet at indføre Hunde her til Landet fra andre Lande end Sverig og Norge.
2. Den 30te Marts 1892 blev der paabudt en Karantæne paa 3 Uger for levende Svin indførte fra Tyskland, Belgien og Frankrig, og samtidig blev det paabudt, at visse

Handelsprodukter skulde desinficeres paa Ejerens Bekostning ved Indførsel hertil fra ovennævnte Lande.

3. Den 3die August s. A. paabydes en Karantæne paa 10 Dage for klovbærende Husdyr fra Sverig.
4. Samme Dag gives udførlige Paabud om de Foranstaltninger, Veterinærpolitiet kunne kræve opfyldte for Afsendelse af Kreaturer med Skib herfra til Belgien.
5. Den 10de Novbr. paabydes en Række Foranstaltninger mod Mund- og Klovesyge.
6. Og samme Dag udsendes en omfangsrig Bekjendtgjørelse om de Foranstaltninger, der ville være at træffe ved Udførsel herfra Landet af Kvæg, Faar, Geder og Svin, hvilke Bestemmelser dog ophævedes ved Bekjendtgjørelse af 27de Septbr. 1893, saa at der kun krævedes godtgjort, hvor Dyret i de sidste 4 Uger havde haft Hjemsted.

Love i 1893.

1. Indkvarteringsgodtgjørelse.

Ved Lov af 29de Marts 1893 er der fastsat følgende Indkvarteringsgodtgjørelser:

I. For Kvarter:

til Underkorporaler og Menige om Sommeren 5 Øre, om Vinteren 8 Øre pr. Mand,

til Underofficerer og Ligestillede om Sommeren 10 Øre, om Vinteren 15 Øre pr. Mand, og

til Officerer og Stabssergenter om Sommeren 15 Øre, om Vinteren 50 Øre pr. Værelse.

II. For Bespisning:

til Underklasserne et Maaltid varm Mad uden Brød 35 Øre,
- Officerer for en Dags Bespisning 1 Kr.

III. For Staldrum: 6 Øre daglig pr. Hest.

Sommerkantonnementet regnes fra 1ste Maj til 15de Oktbr.,
Vinterkantonnementet fra 16de Oktbr. til 30te April.

2. En ny Kreditforening i Jylland.

Ved Lov af 14de April 1893 bemyndiges Indenrigsministeren til at give de sædvanlige Begunstigelser og stadfæste Statuter for en Kreditforening, der omfatter bebyggede Ejendomme paa Landet i Jylland, enten uden Avlsbrug eller med et i Forhold til Bygningernes Værdi underordnet Avlsbrug.

Af Betingelserne fremhæves:

Der skal være begjært Laan til et Beløb af mindst 1 Mill. Kr.;

Laanet maa være indenfor Halvdelen af de paagjældende Ejendommers Vurderingssum;

Medlemmerne skulle være solidariske.

Laantagerne maa betale 5 pCt. af Laanet til Reserve- og Administrationsfond, 2 pCt. strax og $\frac{1}{2}$ pCt. i hver af de følgende 6 Terminer, samt et halvaarligt Bidrag af mindst $\frac{1}{10}$ pCt. af Laanets Beløb;

Laanet amortiseres i højst 50 Aar.

3. Husdyrbrugslovens § 9.

§ 9 i Husdyrbrugsloven af 1ste April 1887 er ved Lov af 14de April 1893 undergaaet en meget væsentlig Forandring.

Statstilskuddet er forøget fra 50,000 Kr. til 125,000 Kr. aarlig, der fordeles saaledes: til Hesteavlsforeninger indtil 40,000 Kr., Kvægavlsforeninger 60,000 Kr., Tilskud til Lønning af Foreningskonsulenter 10,000 Kr. og indtil 15,000 Kr. til andre Foranstaltninger.

For at faa Understøttelse kræves, at Formaålet er anerkjendt nyttigt og godt og anbefales af en Landbo- eller Fællesforening. Avlsforeningerne skulle derhos have deres Vedtægter godkjendte af Indenrigsministeren. I Hingsteforeningerne skulle

Hopperne kaares, og Ministeren kan vælge et Medlem af Kaaringsudvalget. I Tyreforeningerne skulle Køerne kaares og saavel Tyr som Køer undergives fornødent Dyrlægetilsyn. Statstilskuddet ydes et bestemt Avlsdyr, der maa være præmieret eller anerkjendt præmieværdig ved et Distrikts- eller Landboforeningsskue, og kun saa længe Dyret er i fuld avlsdygtig Stand. En Tyr skal ejes af den paagældende Forening, og en Hingst enten ejes eller paa et bestemt Aaremaal stilles til udelukkende Raadighed for Foreningen. Hingstene faa et Tilskud af indtil en Ottendedel af deres Værdi, dog ikke over 500 Kr.; et Tilskud til en Tyr kan ikke overstige 140 Kr., naar der er foretaget en Klassifikation efter Værdien, og ellers ikke 120 Kr. Andragender skulle være indgivne inden August Maanedes Udgang.

Tilskuddet til Foreningskonsulenternes Løn kan stige indtil to Trediedele af den Løn, Foreningen yder. Konsulenterne maa afgive aarlig Beretning til Indenrigsministeriet og deltage i Fællesmøder med Statskonsulenterne.

4. Smitsomme Sygdomme hos Husdyrene.

Af de meget udførlige Bestemmelser, der herom gives i Lov af 14de April 1893, skal her fremhæves:

1. De Sygdomme, der som ondartede og smitsomme skulle undergives det Offentliges særlige Forsorg, ere: Miltbrand hos alle Husdyr, Mund- og Klovesyge hos klovbærende Dyr, Faarekopper, ondartet Klovesyge og Skab hos Faarene, Rygmærstygus, Snive og Springorm hos Hesten, ondartet Kataralfeber, ondartet Lungesyge hos Oxen samt Svinedifteritis og Rødsyge hos Svinet.
2. Er noget Husdyr blevet angrebet af en af disse Sygdomme eller er der Sandsynlighed derfor, skal Ejeren eller den, der paa hans Vegne fører Tilsyn med Dyrene, sørge for, at intet til Besætningen hørende Dyr føres bort, og inden 24 Timer enten tilkalde en autoriseret

Dyrlæge eller gjøre Anmeldelse til Politimester eller Sognefoged.

3. Er Kvægpest udbrudt, skal enhver Ejer, inden for en af Ministeriet nærmere bestemt Afstand fra det smittede Sted, uden Ophold for Politimester, Sognefoged eller Dyrlæge anmelde ethvert Tilfælde af indvortes Sygdom, der maatte forefalde i Besætningen.
4. Politimesteren kan under saadanne Omstændigheder sætte de paagjældende Besætninger under offentligt Tilsyn, og Politimesterens Paabud maa da uvægerlig følges. Han kan og skal i visse Tilfælde paabyde Nedslagning af de paagjældende Dyr, og disse skulle da obduceres, men Ejeren er berettiget til indenfor en fastsat Frist for egen Regning at tilkalde en examineret Dyrlæge til at være tilstede ved Obduktionen og tage Del i Bedømmelsen.
5. Det Dyr, der skal dræbes, skal først vurderes af 3 af Politimesteren dertil udvalgte Mænd. Værdien bestemmes efter Dyrets Tilstand ved Nedslagningen uden Hensyn til den mistænkte Sygdom, og fra Beløbet fradrages Dyrets Værdi i død Tilstand. Viser Dyret sig ikke angrebet af nogen af de nævnte Sygdomme, faar Ejeren den fulde Erstatning, i modsat Fald derimod kun $\frac{4}{5}$ af den nævnte Sum.
6. Er en Hund mistænkt for Hundegalskab, skal dette anmeldes for Sognefogden, der foranlediger et saadant Dyr forsvarlig lænket eller eventuelt nedslaaet. Ethvert Dyr, der er bidt af en gal Hund, dræbes, og indtil $\frac{4}{5}$ af Værdien kan gives i Erstatning, men Kjødet maa ikke bruges til Føde for Mennesker eller Dyr.
7. I Tilfælde af mildere smitsomme Sygdomme hos Husdyrene er det Pligt at gjøre Anmeldelse til Politimester, Sognefoged eller Dyrlæge, og de angrebne Dyr maa ikke føres til Markeder, Dyrskuer, fremmede eller fælles Græsgange, fremmede Stalde eller andre Samlingssteder for Kreaturer.
8. Den sidstnævnte Bestemmelse gjælder ogsaa Kvæg, der øjensynlig lide af Tuberkulose, og Kjødet maa ikke uden

- Dyrlægeattest bruges til Menneskeføde, og det Samme gjælder Mælken af Køer, der lide af Yvertuberkulose.
9. Alle Udgifter til smittede eller mistænkte Husdyrs Røgt, Afsondring og Rensning og til Rensning af Stalde og Redskaber samt til Nedgravning betales af Ejeren. Særlig paabudte Desinfektionsmidler betales af det Offentlige. Det Samme er Tilfældet, naar der befales Tilintetgjørelse af smittefarlige Gjenstande, hvorved der forvoldes Ejeren et Tab.
  10. Viser en af det Offentlige afspærret Besætning sig fri for den formodede Sygdom, vil Ejeren faa det Tab, han har lidt ved de tagne Forholdsregler, erstattet, eventuelt efter Taxation.

5. Tuberkulose hos Kvæget.

Til Bekæmpelse af Tuberkulose hos Kvæget er der ved Lov af 14de April 1893 stillet et aarligt Beløb af 50,000 Kr. til Raadighed for de Creaturejere, der ønske at benytte Tuberkulin eller andre diagnostiske Midler til Bekæmpelse af Tuberkulosen. Understøttelsen skal anvendes til Tuberkulinprøve paa Oprættet efter nærmere af Ministeriet fastsatte Regler. De Dyr, der ved Prøven befindes sunde, skulle afsondres fra den af Tuberkulose angrebne Del af Besætningen.

En Del af det nævnte Beløb kan anvendes til Støtte for Kvægavlsforeninger, der maatte indføre Tuberkulinprøve paa kaarede Dyr.

Andragender indsendes gennem Fællesforeninger eller stedlige Landboforeninger til Indenrigsministeriet.

Ved Bekjendtgjørelse af 31te Maj 1893 er der givet nærmere Bestemmelser om Anmeldelsesmaaden osv.

6. Bygningsafgift.

Ved Lov af 14de April 1893 er Finansministeren bemyndiget til at fritage saadanne Lokaler for Bygningsafgift,

der benyttes til Kirker eller religiøse Forsamlinger af her i Landet bestaaende Troessamfund, eller til videnskabelige, historiske eller oplysende Foredrag, eller til offentlige Museer.

7. Kirkers Opvarmning.

Ved Lov af 9de Marts 1893 bestemmes det, at naar Flertallet af Familiefædre, Enker og andre Personer med egen Husstand af et Sogns til Folkekirken hørende Beboere ønsker Kirken opvarmet, og Varmeindretningen kan indskrænkes til Anbringelse af saadanne Kakkelovne, som almindelig forekomme i Handelen, kan Kirkesynet, naar de fornødne Midler til Opvarmningen mindst for 5 Aar ere sikrede paa en fyldestgjørende Maade enten ved frivillige Bidrag eller ved Ligning paa Beboerne, paalægge Kirkeejeren eller Bestyrelsen at anbringe og vedligeholde de fornødne Kakkelovne.

Loven indeholder en Række detaillerede Bestemmelser om, hvorledes der i saa Henseende vil være at forholde.

Ministerielle Bekjendtgørelser i 1893.

1. Under 13de Marts 1893 er der paabudt Hjemstedsbeviser for levende Kvæg, Faar, Geder og Svin, der forsendes med Jernbaner eller Skibe heri Landet.

Dyrene skulle være forsynede med et særligt og tydeligt Mærke, og Hjemstedsbeviset skal indeholde Angivelse af Dyrenes Opholdsted i de sidste 4 Uger og Erklæring om, at dette Opholdsted ikke har været afspærret paa Grund af Mund- og Klovesyge, og ikke har været Sæde for mistænkelige Sygdommes Forekomst. Hjemstedsbeviset skal attesteres af Sognefogden eller en anden Embeds- eller Bestillingsmand. Have Dyrene i disse 4 Uger skiftet Ejer, maa enhver Ejer give Hjemstedsbevis for sin Besiddelsestid.

Ved Bekjendtgjørelse af 1ste April 1893 er det bestemt, at Skibe, der benyttes til Transport af Svin til Udlandet, ikke tillige maa befordre Kvæg, Faar eller Geder. Denne Bestemmelse blev imidlertid igjen ophævet, og ved Bekjendtgjørelse af 27 Septbr. 1893 er hele foranstaaende Bekjendtgjørelse af 13de Marts atter sat ud af Kraft, indtil videre.

2. Under 19de April er det ved Anordning af 29de Septbr. 1886 oprettede Jernbaneraad ophævet.
3. Under 13de Maj er det paabudt, at Bestemmelsen om, at Mælk, Kjærnemælk eller Valle fra Andels- eller Fællesmejerier i nærmere angivne Tilfælde kun maa udleveres i kopt Tilstand, ændres derhen, at der maa have fundet en Opvarmning til mindst 70 Grader Reaumur Sted.
4. I Instruxen af 15de Decbr. 1893 for de danske Konsuler i Udlandet er det paabudt, at Konsulerne fra Tid til anden skulle indberette til Udenrigsministeriet, hvad Vigtigt der maatte forefalde af kommerciel eller økonomisk Natur, derunder særlig hvilke Varer, der er Overflod af eller Mangel paa, samt om Høstens Udsigter og Udfald, og endelig om hvilke fremmede Varer, især af danske Jordbunds- og Kunstflidsfrembringelser, der ere begjærte eller kunne vente fordelagtig Afsætning.

Han skal hvert Aar indsende en tabellarisk Oplysning om de i det forløbne Aar stedfundne Exporter og Importer, med Oplysning om de Udsigter, der maatte aabne sig for dansk Handel og Søfart. Finder der Indvandring af Danske Sted, maa Omfanget heraf og de Indvandrede Tilstand oplyses.

5. Under 20de Decbr. 1893 er det, af Hensyn til Smittefarlighed for Mund- og Klovesyge, forbudt at indføre Klid hertil Landet i brugte Sække fra Rusland, det tyske Rige, Østerrig-Ungarn, Belgien og Frankrig.
-

Love i 1894.

1. Forfalskning af Levnedsmidler.

Ved Lov af 1ste April 1894 om Undersøgelse af Levnedsmidler m v. hedder det i § 6:

»Den, som i Afsætningsøjemed bedragerisk eftergjør eller forfalsker Levnedsmidler eller underkaster fordærvede Levnedsmidler en Behandling, der er beregnet paa at skjule deres fordærvede Tilstand, saavel som den, der, vidende om, at et Stof er undergaaet nogen af de ovenfor nævnte Behandlinger, falholder det som Næringsmiddel, uden at dets særlige Beskaffenhed ved et paa samme anbragt tydeligt eller forstaaeligt Mærke eller paa anden for Kjøberen ligesaa iøjnefaldende Maade udtrykkelig er angivet, straffes, for saavidt Forseelsen ikke falder ind under andre Bestemmelser i alm. borgerlig Straffelov, navnlig § 278 første Stykke, med Fængsel. Dog kan under særlig formildende Omstændigheder og for første Gang begaaet Forseelse, Straffen gaa ned til Bøder.«

---

2. En Landbokommission.

Ved Lov af 13de April 1894 er der nedsat en Landbokommission med den Opgave at forberede en Revision af Lovgivningen om Landejendommens Udstykning og Sammenlægning, samt udrede en Plan, hvorefter der paa gunstige Vilkaar kan tilvejebringes Jordlodder for Landarbejdere.

Kommissionen afgiver Betænkning til Regering og Rigsdag og kan ogsaa gjøre Indstillinger om midlertidige Foranstaltninger til Øjemedets Fremme.

Kommissionen bestaar af 22 Medlemmer, hvoraf Indenrigsministeriet har udnævnt Formanden og Næstformanden samt 10 Medlemmer, medens hvert af Rigsdagens Thing har valgt 5 Medlemmer.

---

3. Tilsyn med Udførsel af fersk Kjød.

Ved Lov af 13de April 1894 bemyndiges Regeringen til at træffe de nødvendige Foranstaltninger til Forebyggelse af, at der herfra Landet udføres fersk Kjød af Kvæg, Faar, Geder eller Svin, der er fordærvet eller hidrører fra Dyr, der ere angrebne af Sygdomme, som gjør Kjødet uskikket til Menneskeføde eller af saa afmagrede Dyr, at Kjødet heller ikke af den Grund kan anses for egnet til Menneskeføde.

Indenrigsministeren kan til dette Øjemeds Opnaaelse ansætte Tilsyn ved Slagterier, hvor Slagtning af Kvæg til Udførsel sker i større Omfang.

---

4. Urigtige Varebetegnelser.

Ved Lov af 27de April 1894 bestemmes, at Enhver, der til Forbrug eller videre Forhandling sælger eller falholder Varer, der enten giver en urigtig Angivelse af Varernes Frembringelsessted, Art, Stof eller Tilvirkningsmaade, eller urigtig angiver, at Varen er bleven belønnet ved Udstillinger eller anbefalet af Myndigheder, eller urigtig, at Varen har været Gjenstand for dansk Patent — straffes med Bøder fra 50 Kr. til 2000 Kr. og i Gjentagelsestilfælde med Fængsel. Sælgeren skal derhos, naar Kjøberen fordrer det, være pligtig til at tage Varen tilbage, tilbagebetale Kjøbesummen og yde Erstatning for forvoldt Tab.

Med samme Straf anses den, der udfører eller transiterer Smør, som ikke er tilvirket i Danmark, naar Smørret fremtræder som tilvirket her i Landet eller har et dansk Stednavn. Naar Smør, der ikke er tilvirket her i Landet, udføres i hermetisk tillukkede, her i Landet pakkede Beholdere, er det tilladt at angive et Sted i Danmark som Pakningssted.

Sager efter denne Lov behandles som offentlige Politisager.

---

5. Jagtlov.

Under 8de Maj 1894 er den af Rigsdagen vedtagne Lov om Jagten bleven stadfæstet.

Hovedreglen er her, at Jagtretten tilkommer Grundejeren, hvortil Arvefæstere med Ret til at sælge og pantsætte henregnes.

Den Grundejer, der ikke har Jagtret paa sin Grund, er berettiget til at fordre Jagtretten afløst, og naar Jagtretten er forenet med Ejendomsretten over Grunden, kan den ikke adskilles derfra, og Jagtretten kan ikke forbeholdes ved Salg, hvorimod Brugeren af Grunden kan overdrage Retten til Andre enten for sin Besiddelsestid eller for et vist Aaremaal, dog ikke over 10 Aar. Jagtretten følger som Regel Brugsretten, naar ikke Ejeren har taget et udtrykkeligt Forbehold i denne Henseende.

Den Jagtberettigede er forpligtet til at skaffe de ikke jagtberettigede Jordbrugere i sit Distrikt Fred for Kronvildt, Daavildt og Raavildt, og maa i det Hele erstatte den Skade, Udøvelsen af hans Jagtret maatte forvolde, og Erstatningsansvaret kan ikke indskrænkes ved nogen Kontrakt.

Den Jagtberettigede har derimod Ret til fra sin Jagtgrund at fjerne omstrefjende Hunde og er, naar han forgjæves har søgt at optage saadanne Hunde, ikke erstatningspligtig, hvis disse Hunde skulde komme til Skade eller omkomme.

Uvedkommende maa ikke færdes med Skydevaaben eller Hund over anden Mands Jagtgrund, udenfor de Veje og Stier, der ere aabne for den almindelige Færdsel.

Børn under 16 Aar maa ikke udøve Jagt uden i Forbindelse med Voxne og under disses Tilsyn.

Loven giver derefter en Række Frednings- og Forbudsbestemmelser, samt udførlige Regler for Straf og Paatale; denne Sidste maa finde Sted inden et Aar efter, at Forseelsen er begaaet.

Af Frednings- og Forbudsbestemmelser fremhæves følgende:

Af Pattedyr ere:

- Raabukke fredede fra 15de Juli til 15de Septbr.
 Raaer — - 1ste Januar til 15de —
 Harer — - 25de Decbr. til 20de —
 Pindsvin og Flagermus fredede fra 1ste Febr. til 15de
 Septbr.

Af Fugle ere fredede:

- Agerhøns fra 15de Novbr. til 15de Septbr.
 Musevaager - 1ste Febr. til 15de Septbr.
 Fasaner - 15de Marts til 15de —
 Skovduer og Kramsfugle fra 1ste Febr. til 15de Septbr.
 Uhrhøns hele Aaret.
 Uhrhaner fra 1ste Novbr. til 15de Aug.
 Vadefugle - 1ste Febr. til 15de —
 (Dog Bekkasiner, Brushøns, Regnsøver,
 Holtsnepper og Pomeransfugle kun fra 15de
 Maj til 31te Juli).
 Storke hele Aaret.
 Svaner og Terner fra 1ste Febr. til 15de Septbr.
 Maager - 1ste — til 31te Oktbr.
 Havmaager - 1ste Maj til 31te Juli.
 Graagæs og Dykænder fra 1ste April til 30te Juni.
 Andre Svømmefugle - 1ste Febr. til 15de Juli.
 Størene fra 20de Aug. til 1ste Juli.
 Sangfugle og andre Smaafugle hele Aaret
 og andre ikke nævnte Fugle fra 1ste Febr. til 15de
 Septbr.

Fredningen, der dog for Raadyr og Harer kun gjælder udenfor Gaard, Gaardsplads, indhegnet Have og Lystanlæg samt Dyrehave og Planteskole, omfatter tillige de fredede Dyrs Yngel samt Fuglenes Reder og Æg; dog maa Vibeæg borttages indtil 8de Maj, og Terne- og Maageæg indtil 25de Maj.

Fredningstiden omfatter ogsaa begge de ovenanførte Dage, og som Regel maa intet fredet Vildt falbydes, sælges, kjøbes

eller forsendes, før Dagen efter Jagttidens Begyndelse og ikke længere end 8 Dage efter dens Udløb.

Ingen maa bruge Mynder eller Hunde af Mynderacen til Jagt, og Anvendelse af kunstigt Lys ved Jagt er forbudt. Det er ligeledes forbudt udenfor Gaard, Gaardsplads, indhegnede Haver og Lystanlæg, samt Dyrehave og Planteskole at indrette Faldgruber, sætte Gift eller i Gærder eller tæt ved Jorden at opstille Fælder og Sakse, (Fanghuller, Fælder og Gift for Rotter og Mus undtagne), og Brugen af Vildtsnarer og Doner er forbudt.

Udenfor Fredningen staa Dagrovfugle (med Undtagelse af Musevaagen), Vildgæs (med Undtagelse af Graagaasen), Ravne, Krager, Raager, Skader, Graaspurve, Blishøns og Skarver, samt i Gaard eller indhegnet Plads Ildere, Maarer og Ræve, og i eller ved ferske Vande Oddere og Hejrer. Det paabydes ved Fangsten at undgaa Alt, hvad der falder ind under Begrebet Dyrplageri.

---

6. Statsbidrag til Kommuner.

Ved Lov af 8de Maj 1894 er der for Finansaaret 18⁹⁴/₉₅ vedtaget at yde et Statsbidrag til Amtskommunerne af 600,000 Kr. at fordele mellem Kommunerne efter Hartkorn, og der tilskydes desuden 400,000 Kr. udover det ved Alderdomsforsørgelsesloven normerede Beløb til Dækning af Halvdelen af Kommunernes Udgifter ved Alderdomsunderstøttelsen.

---

7. Private Jernbaner.

Ved Lov af 8de Maj 1894 er der vedtaget faste Regler for Anlæg og Drift af private Jernbaner og for Statens Tilskud.

Saadanne Baner kunne bygges som lette Baner med samme eller smallere Sporvidde end Statsbanernes, og Expro-

priationen foretages efter de almindelige Regler i Forordningen af 5te Marts 1845.

Til Baneanlæget og Driften giver Staten, naar særlige Bestemmelser opfyldes, Eneberetsbevillinger, der kunne omfatte Tiden indtil 1ste Januar 1990.

Statstilskuddet er, naar Bevillingen gives, Halvparten af den til hele Anlæget bevislig anvendte Anlægskapital, deri indbefattet Expropriationsudgifter, Driftsmateriel samt et passende Beløb til Anlægskapitalens Tilvejebringelse og Forrentning under Arbejdets Udførelse.

Statskassen nyder for sit Bidrag samme Stilling som Bidragene fra Kommuner og Private, og Prioritetslaan maa ikke optages ligesaa lidt som Fortrinsaktier maa udstedes.

Af Betingelserne for Eneretsbevillingernes Meddelelse skal blot fremhæves, at Indenrigsministeriet approberer Planer og bestemmer Retningslinie, Bygningsmaade m. v. og kan paabyde, at kun indenlandsk Arbejdskraft maa anvendes ved Anlæget, at alle Banens Funktionærer og Embedsmænd skulle have dansk Indfødsret, at Banen skal aabnes for Driften i sin fulde Udstrækning senest 4 Aar efter Enerettens Meddelelse, og at der skal opspares en Reserve- og Fornyelsesfond svarende til 10 pCt. af Anlægskapitalen.

8. Tiendens Afløsning.

Ved Lov af 8de Maj 1894 er der fastslaaet Regler for Adgangen til at afløse Tiender. Hovedreglen er her, at enhver Tiende kan afløses mod Betaling af en Kapital en Gang for alle.

For at gennemføre en Tiendes Afløsning skal der om samtlige Vilkaar være opnaaet Overenskomst imellem Tiende-ejeren og mindst $\frac{2}{3}$ af Tiendeyderne. Er der flere Tiendeejere maa ogsaa mindst $\frac{2}{3}$ af dem til for at binde Alle, og ejes en Tiende af to Personer, maa begge være enige, før Afløsning kan finde Sted.

Det Mindretal af Tiendeydere, der ikke vil underkaste sig Overenskomsten, skal da indbetale deres Tiende i Penge

efter Kapitelstaxt til Statskassen gennem Amtstuen, men Af-
løsningen staar dem til enhver Tid aaben.

Er en Tiende afløst, bortfalder de paa en saadan Tiende
og det tilsvarende tiendeydende Hartkorn hvilende Skatter og
Afgifter til det Offentlige.

Hviler Tienden helt eller overvejende paa Fæstejord, kan
Loven dog ikke bringes i Anvendelse.

Finansministeren bemyndiges derhos til at tilstaa enhver
Tiendeyder, der afløser efter denne Lov, Laan af Statskassen
til Betaling af Afløsningssummen, hvilket Laan forrentes og
afdrages i 60 Aar med en halvaarlig Ydelse af 2 pCt. af Laa-
nets Størrelse, hvoraf $1\frac{3}{4}$ pCt betragtes som Rente. Staten
beholder for sit Laan samme særegne Sikkerhed og Fortrinsret
i den paagjældende Ejendom, som nu tilkommer Tienden.

Enhver Overenskomst om Tiendeafløsning skal thinglæses,
inden den træder i Kraft; den kan udfærdiges paa ustemplet
Papir, og den thinglæses uden Afgift til det Offentlige.

---

9. Bygningsreglementer for Landdistrikter.

Ved Lov af 5te Decbr. 1894 bemyndiges Justitsministe-
riet til at udvide Bestemmelserne om Bygningslov for Frede-
riksberg og Kjøbstæderne til Landdistrikter med de Ændrin-
ger, det paagjældende Steds særegne kommunale og stedlige
Forhold gjøre nødvendige, og som billiges af Sogneraadet og
Amtsraadet.

Ministerielle Bekjendtgjørelser i 1894.

1. Ved Bekjendtgjørelse af 13de Januar 1894 deles det tid-
ligere Indenrigsministerium i et Indenrigsministerium og
et Ministerium for offentlige Arbejder.
2. Ved Bekjendtgjørelse af samme Dato ophæves Foranstalt-
ningerne mod Indførelse af smitsomme Sygdomme fra
russiske Havne ved Østersøen, den finske Bugt, de neder-
landske Havne og Neapel.

Den 5te Maj ophæves de for Palermos Vedkommende, men paabydes for Lissabons, og den 21de Septbr. ophæves de for Leiths, men paabydes for Lilleasiens.

3. Ved Bekjendtgjørelse af 25de Maj 1894 anerkjendes under visse Betingelser Privatseminarier som examensberettigede og kunne erholde Tilskud af Statskassen.
  4. Ved Bekjendtgjørelse af 15de Juni 1894 foretages en detailleret Omordning af Markederne i Jylland og Fyen. Det bestemmes derhos, at hvis de fastsatte Markedsdage falde paa en Søn- eller Helligdag eller paa Paaskelørdag eller Grundlovsdagen, henlægges de til den forudgaaende eller efterfølgende Hverdag eller til Ugen før eller efter.
  5. Under 19de Novbr. 1894 forbydes Indførsel af levende Kvæg eller fersk Kjød af samme fra Amerika, af Hensyn til Texasfeberen; dog undtages Kjød i hermetisk lukkede Beholdere.
-